

produžava rok završetka poslova.

„Aneks je potpisan jer su i predstavnici KFW banke, nadzorni organ i investitori ustanovili da je do kašnjenja došlo iz objektivnih razloga, tako da nije izvođač radova krivac što nije ispoštovan rok izgradnje”, objašnjava Velaš.

Na pitanje kako je moguće napraviti izmjene Ugovora kako bi se prolongirao rok izgradnje, ali ne i dio koji se odnosi na isplatu podizvođačima za urađenu dionicu, iz *Dahlema*, zaduženog za nadzor

Ljetnje sezone su mnogo omele radove, jer nije lako konzervirati radove i ponovo počinjati”, kaže za *Monitor* Milorad Velaš, direktor hercegovačkog Društva za izgradnju vodovodne i kanalizacione infrastrukture koji je u ime investitora, Vlade i Opštine, potpisao ugovor sa izvođačem radova turskom firmom *Čeltićoglu*

nam je vrlo uopšteno odgovoreno.

„Za svaki segment realizacije Ugovora, bilo da je to njegova vremenska odrednica definisana rokom za završetak radova, načini plaćanja ili dodatna potraživanja neke od ugovornih strana ili sl., primjenjuju se jednaki aršini”, kazao nam je **Pavle Ječmenica**, zadužen za odnose sa javnošću u firmi *Dahlem*.

Ispalo je da iako radovi kasne punu godinu, niko nije kriv, ni projektanti, ni izvođači, ni investitori. Niko ne snosi konsekvence za lošu procjenu i za kašnjenje, a građanima koji uostalom sve to plaćaju ni - izvini.

Nebojša MANDIĆ

OSOBE SA SMETNJAMA U RAZVOJU I INSTITUCIONALNA PODRŠKA

Stereotipi

Pravo da radi polovinu punog radnog vremena ima roditelj, usvojilac ili lice kome je nadležni organ povjerio dijete sa smetnjama u razvoju na staranje i njegu, odnosno lice koje se stara o osobi sa teškim invaliditetom u skladu sa posebnim propisima”, kaže Zakon o radu. U praksi ovo pravo roditelji djece sa smetnjama u razvoju gotovo da ne ostvaruju.

„To pravo je najčešće je samo mrtvo slovo na papiru”, kaže za *Monitor* **Milisav Korać**, predsjednik udruženja djece sa smetnjama u razvoju *Naša inicijativa* iz Podgorice.

„Poslodavci ne žele da potpišu takvu vrstu ugovora. Na to radno mjesto oni treba da zaposle još nekog ko će raditi preostalih četiri sata i to ih demotiviše. Istovremeno, pošto u Crnoj Gori imamo veliki broj ugovora na određeno vrijeme, roditelji se onda plaše da uopšte i podnose takve zahtjeve, da ne bi došli u situaciju da im poslodavci kažu, ajde ti kući, ne želim da ti produžim ugovor“, kaže on. „Poslodavci nemaju dovoljno razumijevanja za potrebe roditelja sa smetnjama u razvoju i tu se cijela stvar završava”.

U Crnoj Gori ne postoji zvanična evidencija o djeci sa teškoćama u razvoju ali se po statistici WHO očekuje da ih ima oko 20.000 sa nekom vrstom smetnje u razvoju, a sa ozbiljnijim stepenom smetnje od 7.000 do 10.000.

Predsjednik *Naše inicijative* kaže da se im ne mali broj roditelja djece sa smetnjama u razvoju žalio da ne mogu da ostvare to pravo, iz različitih crnogorskih gradova, od Budve do Berana. Stvari se ne razlikuju mnogo

Predsjednik Naše inicijative Milisav Korać kaže da im se nemali broj roditelja djece sa smetnjama u razvoju obraća jer ne mogu da ostvare pravo na skraćeno radno vrijeme iako im to zakon omogućava

ni kada je u pitanju privatnik ili država kao poslodavac.

Jedan kolega je pokušao da konkretno u Ministarstvu odbrane ostvari pravo na skraćeno radno vrijeme, ali mu je zahtjev odbijen. Iako treba da vodi dijete stalno na rehabilitacione tretmane, njemu su

iznad zakona

odbili taj zahtjev jer mu je žena nezaposlena. Nije ih zanimalo to što žena nema položen vozački

Poslodavci ne žele da potpišu ugovor o skraćenom radnom vremenu sa roditeljima djece sa smetnjama u razvoju iako im to zakon dozvoljava. Na to radno mjesto oni treba da zaposle još nekog ko će raditi preostalih četiri sata i to ih demotiviše. I na tome se sve završava". kaže predsjednik Naše inicijative Milisav Korać

ispit i ne može da vodi dijete na rehabilitaciju".

Podjednako je teško zaposliti se kao osoba sa invaliditetom, ukazuje naš sagovornik.

„Na žalost veliki broj poslodavaca ima predrasude, stereotipe i nepovjerenje prema ovom grupi", kaže Korać i podsjeća na Fond za profesionalno usavršavanje osoba sa invaliditetom koji nije ostvario svoju društvenu funkciju i povećao broj zaposlenih među osobama sa invaliditetom.

„Poslodavci radije uplaćuju sredstva Fondu za profesionalnu rehabilitaciju nego da angažuju ta lica iako bi imali subvencije i povoljnosti od strane Zavoda za zapošljavanje.

Fond je uspostavljen na os-

novu Zakona o profesionalnom usavršavanju lica sa invaliditetom koji je donijet 2008. godine, i čija je namjera bila da se poveća broj zaposlenih osoba sa invaliditetom, u smislu da svi poslodavci u Crnoj Gori na osnovu kvotnog sistema u zavisnosti koliko imaju radnika, ukoliko ne angažuju lica sa invaliditetom, uplate novac Fondu.

Prema zvaničnim podacima tokom 2013. godine, 24 poslodavca su se obratila Zavodu za zapošljavanje Crne Gore – Fondu za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje lica sa invaliditetom, za dodjelu ili produženje subvencije zarade, za 45 zaposlenih osoba sa invaliditetom. „Na kraju 2013. godine, ukupno 39 poslodavaca ostvaruje pravo na subvenciju zarade,

ERSTE Stiftung

*Fellowship for Journalist of Roma/Ashkali/Egyptian Origin 2014-2015
This project has been supported by ERSTE Foundation*

za 61 zaposleno lice sa invaliditetom (28 žena)”, navodi se u Vladinoj Strategiji za integraciju osoba sa invaliditetom.

„Radna mjesta, na kojima su se zaposlila lica sa invaliditetom, su: pravno-administrativni tehničar, administrator obračuna, kontrole i fakturisanja provizija u osiguravajućem društvu, tarifer-kontrolor u osiguravajućem društvu, knjižničar – bibliotekar, pomoćni radnik u proizvodnji drveta, operater na TC centrali, fizioterapeut- maser, radnik na laserskim sistemima u

Fond za profesionalno usavršavanje osoba sa invaliditetom nije ostvario svoju društvenu funkciju, da poveća broj zaposlenih među osobama sa invaliditetom. Poslodavci radije uplaćuju sredstva Fondu za profesionalnu rehabilitaciju nego da angažuju osobe sa invaliditetom i tako ostvare benefite

pružanju graverskih i pečatorezačkih usluga, komercijalista-prevodilac”, stoji u tom dokumentu.

„Do sada su uplaćena jako značajna sredstva Fondu, oko 35 miliona eura. Problem je, što je od tog novca manji dio utrošen kao subvencija i stimulacija za zapošljavanje lica sa invaliditetom, svega dva miliona, dok je preostalih 33 miliona ostalo u budžetu“, kaže Korać. „Svake godine predlažemo da bi bilo korektno da se milion ili dva opredjeli zapošljavanje za lica sa invaliditetom, međutim nijesmo naišli na razumijevanje”

On vjeruje da će se stvari mijenjati kako se Crna Gora bude približavala Evropskoj uniji. „Više vjerujem da će to biti neka obaveza nego svijest i spremnost da se unaprijedi inkluzija osoba sa invaliditetom u Crnoj Gori”.

Serdan BAFTIJARI

PJEVAČKA KARIJERA LJEKARA IVA ĐURIŠIĆA

Tenor iz sarajevske raje

Dok je studirao u Sarajevu, Đurišić je kratko pjevao sa Bodom Kovačevićem u prvom sastavu *Indexa*

Jedni ga znaju kao ljekara, drugi kao pjevača, treći kao šahistu, četvrti kao kolumnistu podgoričkih medija... U tom višeboju **dr Ivo Đurišić** uspješno se snalazi, ali ovog puta našim čitaocima otkrićemo neke manje poznate ili javnosti sasvim nepoznate detalje iz njegove višedecenijske pjevačke karijere. Jedan od povoda za to je i nedavna smrt sarajevskog pjevača **Kemala Montena**.

„Kemala Montena sam izuzetno cijenio i iz poštovanja prema njemu prije nekoliko godina na svoj CD snimio sam njegovu pjesmu *Jedne noći u decembru*, za koju je rekao da sam je izvanredno otpjevao. Monteno je imao specifičnu boju glasa. Bio je boem i sarajevska raja, kojoj sam i ja pripadao. Pripadao sam i sarajevskoj školi muzike, koja je iznjedrila Kemala Montena, **Zdravka Čolića, Nedu Ukraden, Jadranku Stojaković...** Ugurao sam se među njih zahvaljujući poznanstvima sa brojnim muzičarima“, sjeća se Đurišić sarajevskih dana.

Kao đak osnovne škole završio je nižu muzičku školu u Titogradu, a kasnije i srednju. U Sarajevo je

otišao 1957. da studira medicinu. Tamo se našao na raskršću – da li pored medicine da igra šah ili da se posveti muzici.

„U sarajevskom Šah klubu 1960. godine stižem do titule prvokategornika, a onda se prijavljujem za učešće u tada popularnoj muzičkoj manifestaciji *Mikrofon je vaš*. Pjevao sam pjesmu *Adio Marija* **Đorđa Marjanovića**. Marjanović je nedjelju dana prije toga pjevao u Beogradu za Zlatni mikrofoni, ali osvojile su ga **Anica Zubović, Lola Novaković i Nada Knežević**. Onda je publika napustila salu, pokupila Đorđa, popela ga na ficu i on je tu održao koncert. U Sarajevu osvajam prvo mjesto i dobijam ponudu da pjevam u popularnom *FIS-u* i *Slozi*. Tada se osnivaju *Indexi*, koji me zovu da pjevam sa njima i kratko sam pjevao sa **Bodom Kovačevićem** i ostalim tadašnjim indeksovcima. To je gotovo zanemarljivo, ali ipak sam bio u njihovom prvom sastavu“, kaže Đurišić.

U Sarajevu je pjevao na raznim mjestima: u Jevrejskom klubu, na Radničkom univerzitetu, čak i u horu Sarajevske